

Vergadering Statencommissie voor Ruimte, Landbouw en Natuur 15 oktober 2021  
 Inspraakreactie Exploitatiemaatschappij L'Ortye Hommert BV

Voorzitter en leden van de commissie,

Mijn naam is Jean L'Ortye en samen met mijn zus Vivien (die ook aanwezig is) vormen wij de derde generatie van ons 73 jaar oude Limburgse familiebedrijf.

Over onze ontgrondingsplannen bent u geïnformeerd door middel van het sonderend stuk van 14 september jl.

Aan u zijn ter beantwoording, twee vragen voorgelegd. Wij maken gebruik van deze inspraakmogelijkheid om u te voorzien van enerzijds een stuk historie en anderzijds relevante informatie die noodzakelijk is om tot een zorgvuldige beantwoording van beide vragen te komen.

Samen met de Provincie zijn wij inmiddels ruim tien jaar met elkaar onderweg sinds de ondertekening van een contract tussen beide partijen. In die periode zijn de oud-gedeputeerden Kersten, Koppe, Teunissen (met ondersteuning van Geurts en Koopmans) en Burlet nauw bij dit dossier betrokken geweest. Nu is het de beurt aan gedeputeerde Roefs om ons als vijfde gedeputeerde na ruim 10 jaar namens de Provincie de duidelijkheid te verschaffen waar wij menen recht op te hebben.

Het gaat in die periode van tien jaar steeds over de uitvoering van de tussen partijen gesloten grondruilovereenkomst uit 2011. Die overeenkomst was voor de Provincie noodzakelijk om gronden van L'Ortye, waarop de voormalige groeve Hommert 1 is gelegen, te verkrijgen. L'Ortye had reeds in 2008 haar idee voorgelegd aan de Provincie om de Buitenring ter hoogte van Vaesrade verdiept aan te leggen. Dit voorstel werd uiteindelijk door zowel de Provincie als door de gemeente Nuth omarmd, omdat er veel weerstand was tegen de Buitenring vanuit de bewoners van Vaesrade. Daarnaast vormde dit initiatief ook een mooi voorbeeld van de economische kansen die de Buitenring volgens toenmalig gedeputeerde Driessen moest opleveren. L'Ortye zou het verdiepte tracé in het landschap ruim voor aanvang van de aanleg van de Buitenring afgraven en de grondstoffen vermarkten zodat de aannemer slechts het asfalt hoefde aan te leggen. De Provincie deelde L'Ortye mede dat L'Ortye deze verdiepte ligging niet kon aanleggen om deze opdracht later aan de aannemer te verstrekken. De gemeente Nuth vroeg daarop direct aan L'Ortye of zij de onderzoeksresultaten met betrekking tot het ontwerp ter waarde van meer dan € 100.000, mocht hebben om als gemeente de verdiepte ligging toch te bepleiten bij de Provincie. Na de toezegging van de gemeente Nuth dat zij een positieve grondhouding tegenover een mogelijke aanvullende ontgroning van 3,6 hectare zou aannemen, hebben wij onze plannen om niet overgedragen aan de gemeente.

Toen de Provincie haar verplichtingen jegens L'Ortye wilde nakomen bleek in 2016 al snel dat de gemeente Nuth haar toezegging was vergeten. Zij nam zelfs een tweetal moties tegen de ontgroning aan, die na de herindeling nogmaals bekrachtigd is door de gemeenteraad van Beekdaelen. Daarna begon een lange periode van besluiteloosheid waarbij het nemen van een besluit telkenmale door de Provincie werd

vooruit geschoven met uiteenlopende redenen zoals provinciale verkiezingen, gemeentelijke verkiezingen en de herindeling.

Na talloze besprekingen tussen L'Ortye en Gedeputeerde Staten hebben Gedeputeerde Staten in augustus 2020 besloten, als invulling van de inspanningsverplichting een PIP op te stellen.

Als eerste stappen zijn twee onderzoeken uitgevoerd: het stikstofonderzoek en het onderzoek naar het maatschappelijk draagvlak.

De resultaten van het onderzoek naar de stikstofbelasting vormen, stellen Gedeputeerde Staten, geen belemmering voor het uitvoeren van de ontgronding.

Uit de resultaten van het draagvlakonderzoek is gebleken dat met name de direct omwonenden het ontgrondingsplan niet omarmen. Dit wekt geen verbazing. Nimmer is in Nederland een ontgrondingsvergunning afgegeven zonder dat omwonenden protest aantekenden om dezelfde redenen die ook in dit draagvlakonderzoek naar voren komen. Opmerkelijk is overigens wel dat de gemeente eerder nooit bezwaren aantekende tegen de ontgrondingsvergunning voor Hommert 1 die in totaal 25 jaar duurde. Mocht deze overlast dan zo groot zijn als sommigen bepleiten in het draagvlakonderzoek dan vragen wij ons wel af hoe het kan dat gedurende deze 25 jaar slechts één geregistreerde klacht bij de afdeling handhaving van de Provincie bekend is.

Leidend voor uw afweging en in het verlengde daarvan de afweging van Provinciale Staten is het provinciaal ontgrondingsbeleid zoals vastgelegd in het POL 2014 (paragraaf 8.4.3).

Volgens dat beleid vinden ontgrondingen plaats op basis van een goede afweging van de betrokken belangen, waaronder de bijdrage aan de maatschappelijke behoefte aan oppervlaktedelfstoffen. Het is de verantwoordelijkheid van de initiatiefnemer om te zorgen voor zoveel mogelijk draagvlak in de omgeving. Gedurende de afgelopen jaren hebben we ons ingespannen om door middel van contact met omwonenden tot draagvlak te komen.

Eerst die maatschappelijke behoefte.

De behoefte aan oppervlaktedelfstoffen is, zeker in de Provincie Limburg onverkort aanwezig. Er is zowel landelijk als provinciaal een enorm tekort op de grondstoffenmarkt. De kranten staan hier op dit moment bol van in het kader van de enorme bouwopgave waar we met z'n allen voor staan in Nederland. Bestaande concessies lopen af en nieuwe worden slechts sporadisch verstrekt. In casu kan 500.000 m<sup>3</sup> opvulzand en klei gewonnen worden.

Vervolgens het draagvlak.

De resultaten van het draagvlakonderzoek zullen bij niemand verbazing wekken. Met name de direct omwonenden uiten bezwaren. De gemeente steunt hen daarin. Vanuit hun positie begrijpelijk. Het is immers niet goed denkbaar dat een ontgrondingsactiviteit gedurende een aantal jaren in die directe omgeving overwegend instemmende reacties oproept.

Dat is niet anders dan bijvoorbeeld bij de komst van het windmolenpark in Venlo en de discussie over de ontgrondingsvergunning van Sibelco. Daarom ook vindt besluitvorming over bijvoorbeeld ontgrondingsvergunningen niet op gemeentelijk maar op provinciaal niveau plaats.

Van een voldoende maatschappelijk draagvlak is niet enkel sprake bij een breed draagvlak onder de directe omwonenden. Zou dit het criterium zijn dan zou geen enkel plan met een dergelijke impact de eindstreep halen. Provinciale Staten moeten de resultaten van het draagvlakonderzoek weliswaar in hun afweging meenemen, maar dit in een breder kader plaatsen. De resultaten van het draagvlakonderzoek zijn daarom niet doorslaggevend.

Ik rond af met een enkele opmerking over de inspanningsverplichting.

Als Provinciale Staten nu, bijvoorbeeld op grond van de resultaten van het draagvlakonderzoek afhaken, is aan die inspanningsverplichting in onvoldoende mate voldaan. De Provincie kan in dat geval niet volstaan met betaling van EUR 250.000, de overeengekomen vergoeding voor de grondverwerving van de BPL. Deze € 250.000 ziet enkel toe op naverrekening in verband met het verschil in ruiling van grond. L'Ortye leverde 8,1 hectare en ontving slechts 3,6 hectare terug.

Eerder informeerde GS bij L'Ortye wat de schade zou zijn voor L'Ortye wanneer de Provincie af zou zien van haar inspanningsverplichting. L'Ortye beraamde deze schade middels een open begroting op € 1.986.000, hetgeen in oktober 2019 met GS in de persoon van de heer Burlet, gecommuniceerd is.

L'Ortye wil, na meer dan tien jaar, eindelijk duidelijkheid. Aan de Provincie de keuze. Een provinciaal inpassingsplan en ontgrondingsvergunning in procedure brengen en zo nodig in rechte te verdedigen om te komen tot een onherroepelijke vergunning, of met L'Ortye in onderhandeling treden over een afkoop.

Wij hebben, na zo'n lange tijd, recht op die duidelijkheid.